

- AIRES DE CALONGE
- FESTES DE SANT ANTONI
- HOMENATGE A LA MESTRA CATALINA BONET

Aquesta publicació
no té cap finalitat
lucrativa

Gener-Febrer 93

Nº 32

Mn. Antoni Vadell, 2

07669 CALONGE

Preu: 200 Ptes.

**CONSELL DE
REDACCIÓ**

Maria Adrover

Isabel Rigo

Josep Estelrich

Maties Adrover

Guillem Roig

Maria Josep Coll

Jaume Vallbona

COLLABORADORS

Jaume Rigo

Jaume Julià

Joan Grimalt

Miquel Pons

Jaume Serra

Marc Vallbona

Pere Ferrer

Pep Bonet

Sebastià Bonet

Agraim totes les
col.laboracions i el
suport de qui s'anuncia
a les nostres planes i de
qui ens lleigeix

DL 148-1988

IMPRIMEIX

Tirrena, S.A.

Tel. 55 52 12 - MANACOR

Els escrits d'aquesta
publicació expresen
únicament l'opinió
dels seus autors

CRÒNICA
***** dels darrers esdeveniments *****
CRÒNICA

23 novembre.- Ha mort a Calonge l'amo en Jaume Vadell Rigo, de Can Rebeu, a l'edat de 78 anys.

24 novembre.- Avui ha nascut na Maria del Carme Binimelis Bennasser, filla d'en Rafel i Maria, de Ca'n Pep Ferrer. Enhorabona.

5 desembre.- Ha mort madò Aina Maria Ramos Gil a l'edat de 87 anys.

27 gener.- Ha mort l'amo en Simó Adrover Rigo als 90 anys.

13 desembre.- Ha estat batejada a l'església de Calonge na Maria de les Neus Adrover Palou, filla d'en Rafel de Can Paulo i na Catalina Palou. Els padrins de fonts han estat en Toni Adrover i na Maria Palou. Enhorabona.

19 desembre.- Dins un recorregut pels pobles de Mallorca que fa el Col·lectiu d'Artistes Lírics s'han aturat a Calonge i hem pogut gaudir per un vespre de la soprano Isabel Rosselló i dels barítons Francesc Bosch i Gabriel Aguilera, acompanyats al piano pel santanyiner Andreu Bennassar. La presentació ha estat a càrrec de Catalina Valls. S'han interpretat obres de molts de músics, en especial de Gioacchino Antonio Rossini.

24 desembre.- La nit de Nadal. A les 9 del vespre han començat les Matines amb el tradicional cant de la Sibil·la, que ha estat cantada per Azahara Hernández Adrover.

25 desembre.- Dia de Nadal.

26 desembre.- Ha mort a Calonge Madò Rosa Adrover i Adrover, la dona de l'amo en Jaume Rebeu a l'edat de 74 anys.

1 de gener.- Dia de cap d'any. Qui més qui menys ha entrat dins l'any nou amb una bona ressaca, ja que aquesta data sempre és sinònim de

bullia, festa i alegria i tothom espera l'any nou amb l'esperança que serà millor que el passat.

16 gener.- El taller de teatre del 1r FP de Felanitx ha fet la representació de l'obra de teatre «Juventud modo de empleo» al local parroquial un poc abans que s'encengués el fogueró de Sant Antoni. Es pot torrar botifarrons i llangonissa a voler i beure bon vi. La festa s'ha acabat amb un ball de pagès amb els sonadors del poble.

17 de gener.- Festivitat de Sant Antoni Abad. Després de la missa han fet la desfilada les carrosses i animals que han anat a bencir-se.

CRÒNICA

***** dels darrers esdeveniments *****

CRÒNICA

segona edició

El passat dilluns dia primer de febrer Calonge va esser notícia a tot Mallorca per un fet molt poc comú en aquest indret: un atracament a mà armada. Només se recorda l'assalt que va sofrir el BBV de s'Alqueria Blanca ara fa uns tres anys a on l'atracador va aprofitar que el director

havia sortit a berenar, per assaltar l'oficina quan just hi havia dos empleats i els va tancar dins s'arxiu, agafant els doblers i fugint, dies després va acabar l'aventura ja que el varen agafar a Sineu.

L'ATRACAMENT MINUT A MINUT

17'45 H.- Na Margalida Adrover, sa madona d'es forn estava dins sa cuina fent ses seves feines i va veure per sa finestra un cotxe que va anar fins ca Madò Francesca, varen voltar poc a poc i se varen aturar devora es forn i jo vaig pensar que volien comprar qualque cosa, però a l'estar tancat s'entornaven.

17'50 H.- Davant estava tancat, i Na Margalida va sentir renou a sa porta, entrava qualcú sense dir res, tot d'una sa madona va sortir i se va trobar amb sa desagradable sorpresa de que hi havien entrat dos homes amb sa cara coberta per unes calces, un duia un bastó i s'altre duia una escopeta. Quan na Margalida va sortir de sa cuina li varen advertir que si no se feia arrera l'hi dispararien. Ella se va fer arrera i va cridar, ara mateix no recorda lo que va dir.

En Joan estava dins el quarto de davant mirant la televisió i va sortir a veure que passava.

17'52 H.- Varen pegar estirada de sa caixa registradora i com que estava connectada els va caure a terra, varen agafar els billets de mil, uns nou o deu, quedant les monedes per terra i varen sortir correns.

17'55 H.- En Joan els va anar darrera un i va poder agafar la matrícula del cotxe, que els esperava devora el taller que hi ha més avall del mateix carrer, dins es cotxe hi havia dos joves més que els esperaven. El cotxe era un Ford Orion PM 4891-Y, que havia estat robat el matí a Cala Ratjada.

18'00 H.- Vaig veure sa meva cosina Na Sebastiana que venia amb el seu homo i vàrem telefonar els municipals de Santanyí.

18'10 H.- Un primer cotxe de municipals de Santanyí varen arribar al Forn de Calonge.

18'15 H.- Arriba un segon cotxe amb municipals de Santanyí.

18'20 H.- Ja són a Calonge una dotació de la Guàrdia Civil de Santanyí.

19'20 H.- Arriba l'agradable notícia de que els han agafat a Porto Cristo.

¿QUI EREN ELS DETINGUTS?

Els detinguts varen esser en Valentí G.R. de 23 anys, Joan Lluís C.Z., Andreu Z.P. i tres menors d'edat, els dos primers varen esser els que varen entrar encaputxats al Forn.

Els tres menors hores més tard varen esser amollats, els altres són delinqüents comuns que ja han fet altres delictes.

EL BOTÍ

Unes nou o deu mil pessetes va esser tot el botí que aconseguiren, del qual la policia en va recuperar cinc mil pessetes.

UNA ESCOPETA I UN COTXE ROBATS

Aquests dos varen esser els elements que varen robar per poder fer l'atracament: una escopeta d'un canó, possiblement robada a Santanyí i un Ford Orion PM 4891-Y.

L'escopeta la varen trobar després dins una tanca de n'Antoni de S'Alzina «Sa Talaiassa», primer la Guàrdia Civil hi va anar amb un delinqüent i no varen trobar la tanca, més tard amb el segon atracador trobaren la tanca i allà hi havia l'escopeta i a més estava carregada.

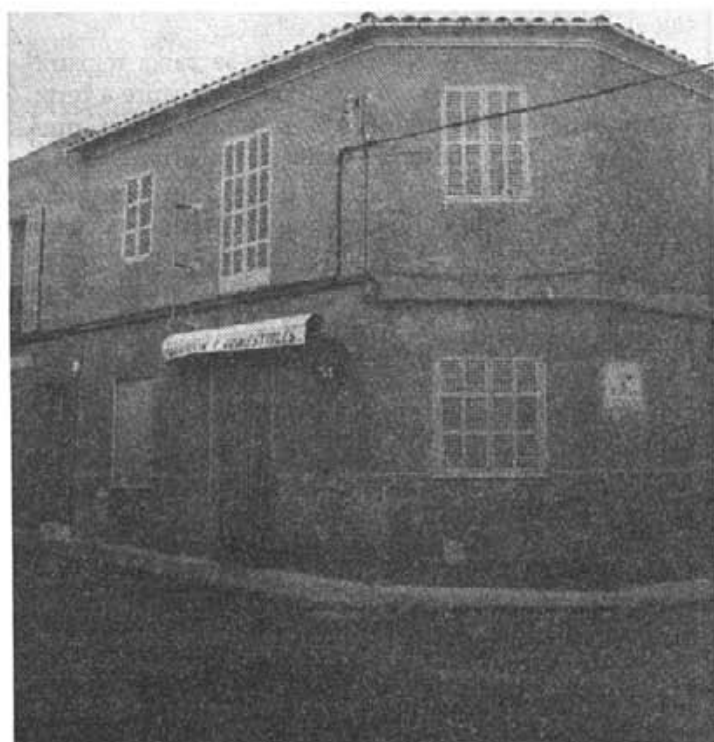
El cotxe va esser robat el mateix dilluns al matí a Cala Ratjada, el seu propietari ja havia denunciat el seu robatori per lo que quan en Joan va donar la matrícula la Guàrdia Civil ja el tenia fitxat.

El varen agafar a la cruïlla de Ca n'Alou passades les set de l'horabaixa una parella de la Guàrdia Civil.

CALONGE PERD POC A POC LA TRANQUIL·LITAT QUE SEMPRE HAVIA TENGUT

Tant Calonge com els pobles del seu voltant ja no són el que eren. Un temps, tot això que passa ara no ho sentien a dir, no sols de Calonge ni de Ciutat. Poc a poc l'intranquil·litat va arribar a Ciutat i als pobles grans, de tant en tant sobretot a l'hivern senties a dir que havien robat a un xalet de Cala d'Or, però aquí només qualche vegada venien ses gitanes i amb s'excusa de vendre't un llençol, si no trobaven ningú aprofitaven per fotre lo que podien.

Però és que ara fa por, sa setmana passada varen robar a s'Horta, s'Alqueria, Santanyí, varen forçar sa porta del Bar Nou i m'aturaré per no contar més desastres. A Capdepera hi va haver fa pocs dies una manifestació milenària contra sa delinqüència perquè allà ja estan farts de tot això. Aquí ara començam i crec que ara que és poc, les institucions hauran de posar fil a l'agulla. Erradicar la delinqüència i la droga és tasca de tots.

COSES

Una bona notícia

Fa pocs dies conversant amb una persona de nacionalitat holandesa que li encanta visitar Mallorca parlàvem de què la nostra illa ja no és allò que era fa uns quants anys. Amb sorpresa meva va dir que per ell encara és un dels llocs més agradables que hi ha. També s'interessà per comprar la revista Dies i Coses i davant el meu comentari que no la podria llegir perquè era en català digué: «Mi español es muy pobre, pero puedo comprender algo de catalán».

Maria Fiol

Bodes d'Or

El passat 26 de desembre tengué lloc a l'Església de alonge les noces d'Or de Miquel Adrover i Magdalena drover, de Na Corma. Es casaren ara fa cinquanta anys, a 14 de gener de 1943, i varen voler tornar a celebrar aquestes noces en companyia dels seus sis fills, els nou nets i tota una trequefila d'altres parents i amics.

26 de desembre: un horabaixa ben fosc

L'apagada de llum del dia de la mitjana festa de Nadal és una de les més llargues que es recorden. Quasi tot Mallorca es quedà sense llum i encara que a qualche lloc amb una hora o dues es vas arreglar, a Calonge ens varen tenir a les fosques fins a les 9'30 h., i no parlem de s'Horta que fins a les 4'30 h. de la nit no va tornar rebre l'energia elèctrica. L'avaria venia d'es Murterà, encara que a S'Horta empitjorà per uns desperfectes produïts al transformador que dóna el corrent elèctric a aquest poble. Dotze hores sense lum, pareix que no hem de poder passar, i és que estam molt mal avesats. Tothom va treure l'espelma o el llum de butà i uns a la camilla amb els amics i el braser ple de caliu, altres al casino degueren fer una bona xerradeta, d'aquelles que la televisió ha suprimit.

Definitivament: Antena 3 - Comarca de Migjorn

Des del passat mes de setembre podem escoltar al 95.8 de la F.M. l'única emissor del nostre entorn, la qual inicialment es deia Antena 3 - Santanyí, posteriorment Antena 3 Santanyí - Felanitx, per acabar amb el nom actual Antena 3 - Migjorn, nom que engloba pràcticament la zona de Mallorca de la qual s'informa per aquest mitjà d'informació

Bernat Amengual Binimelis: nou president

El passat 24 de gener fou elegit per quatre anys en Bernat Amengual com nou president de l'Associació de caçadors de s'Horta, el resta de components de la directiva son els següents: Francesc Palmer Rigo, Tomeu Matamalas Sureda, Toni Adrover Grimalt, Tomeu Bennàssar, Miguel Artigues Adrover, Maties

Capó Capó, Guillem Adrover Rosselló i Toni Adrover Barceló.

Homenatge a la mestra Catalina Bonet per les seves alumnes

Ha arribat l'hora, després de molts d'anys d'espera, d'arreglar-nos, com un dia d'escola, a l'entorn de qui segueix essent la nostra mestra, dona Catalina Bonet i Bonet, «sa mestra Marranxa» i per a totes nosaltres la mestra de Son Rossinyol. I deim «la nostra mestra» com qui segueix anant a escola cada dia, perquè totes nosaltres ens sentim alumnes, també hi ha una alumna, i no ex-alumnes perquè el temps volem que no hagi passat. Però sí, el temps ha passat i no de bades, però nosaltres ens aturarem dins un temps que ens permet dir-nos alumnes, amb to familiar, amb to confident, amb to d'aturar-nos dins el temps i viure i reviuire aquells dies d'íntima i entranyable convivència.

Fou el gener del 1943 -ara fa cinquanta anys, Déu meu!- quan dona Catalina, mestra, esposa i mare d'un fill, mestra i mare per a totes nosaltres, era nomenada mestra de l'Escola Unitària de Nines de s'Alqueria Blanca, el seu poble, el nostre poble, i fou el 31 d'agost de 1960, quan deixà el càrrec amb tanta de pena per aquelles que encara anàvem a escola, ens sèiem en els bancs amb el testimoni gravat de tantes generacions, generacions no massa nombroses en quant a les components però intenses i agràides en quant al contingut.

Amb el nomenament de dona Catalina, segurament era la primera vegada en la història de l'ensenyança a s'Alqueria Blanca que es nomenava una mestra nativa del poble. Per una vegada en la vida es feia una excepció, Catalina Bonet seria profetessa en la seva pròpia terra.

I que n'hi havia de diferència entre l'ensenyament de llavors i el d'ara. Avui molta de reforma encerclada per la paraula LOGSE. Llavors una mestra per a cinc anys d'ensenyament, que abarcava totes les matèries. Aleshores aquell magisteri precisava d'una vocació i vocació, i molta de paciència, era el que tenia dona Catalina per ensenyar la doctrina petita i la doctrina grossa, el «Nacional Sindicalismo», que incloïa l'esperit del Moviment, les labors tan variades i de tant bon contaria! No sé si es viu o mort aquell rameller que tantes tassionades de llet de pols li abocàrem. Fou el primer en aprofitar-se de la llet del «Plan Marsall» perquè sempre tenia saó. I qui no recorda quan el pare i l'oncle de dona Catalina anaven, amb la somereta i el carratonet, a l'esperar-la en el tren de Santanyí i ens apareixien voltant el cantó de Ca ses Monges. Però un dels punts més significatius de la nostra infantil existència fou quan ens uniformaren amb falda plisada i rebeca blaves, brusa blanca i sabates «gorila». Quina planta! I quina alegria i quina concòrdia per al poble quan es llimaren les diferències entre totes les nines de s'Alqueria Blanca per obra i gràcia de qui totes sabem.

Perdonau si m'he allargada massa però es podria escriure un llibre i que després, si ho permetia la LOGSE, serviria per fer «copiado». Seria una «garlanda de recordances/d'intensa vibració», com escriu Maria Antònia Salvà.

Si és veritat que els pobles són els que foren els seus mestres, sens dubte en el nostre pensar d'alumnes és molta la gratitud que devem a dona Catalina de Son Rossinyol, és molt el que va fer perquè fossim una llacor bona que nasqués, florís i fruitàs a favor del nostre poble. També diu Maria Antònia «Tenc flor primarenca/d'un record encisador...». És el record de dona Catalina, que perdura més enllà del temps. És el record com una baula que ens enllaça a totes i com un cercle d'amigues gira i gira a l'entorn del nom de dona Catalina i al conjur del seu magisteri. Sia per ella la ventura de molts d'anys de vida i per a nosaltres, juntament amb ella, s'allargui l'amigal convivència.

S'Alqueria Blanca,
Porto Petro
16 de gener de 1993

Discurs ex-alumnes de s'Alqueria Blanca

Estimades ex-alumnes:

Certament heu lograt fer d'aquest dia una jornada de convivència i germanó a on priven els sentiments per damunt dels discursos. Per això vull esser molt breu amb el que vos he de dir ja que em pareix impossible reflectir amb paraules el que jo pens d'un acte tan emotiu com aquest: m'estim més viurer-lo amb vosaltres d'una manera vivencial y propera. No obstant he volgut recollir aquestes notes escrites per por de no oblidar-me d'un parell de pensaments, molt pocs, això sí, però perquè en semblen importants, aprofit la vinantesa de fer-les-vos arribar.

Ja fa molts d'anys que vos ensenyava, no solment a llegir, escriure i contar sino també actituds i valors que vos guiassin en el vostre futur. Tothom creia, i jo la primera, que allò era el millor i el més fiable per caminar segur per la vida. Ara, després de tot aquest temps, ja ens heu adonat de que els camins no sempre s'han presentat tan clars com les vislumbràveu desde l'escola. Sovint han estat plens de dificultats i entreforcs que ens han obligat a decisions difícils i serioses; fins i tot qualque vegada no hi ha hagut ni tan sols camí. Ara record les paraules del poeta Machado quan diu: «Caminante no hay camino, se hace camino al andar...» Això és el que hem fet tots: «Camino al andar». També tenc ben present que algunes de voltos ja han acabat el viatge. Vagi per elles un record emotiu.

Però malgrat tot estam aquí, perquè això és la vida: Un resoldre dificultats quotidianament, però això sí, amb esperit juvenil i alegre.

Certament les coses han canviat desde aquells dies a l'escola. Crec que en pocs anys heu pogut viure l'evolució més intensa de tota la història de la Humanitat. Per això és normal que a vegades penseu que els valors, les il·lusions, els projectes que teníeu de nines, ja no tinguin gairebé resposta ni acceptació dins una societat actual. Jo no ho cap de creure. Per això recordo les paraules del grec Ulisses quan arriba a la suspirada Itaca i la troba pobre i destruïda; simplement diu: «El viatge ha valgut la pena». Jo també ara vos dic el mateix. Estic segura, que a pesar de les decepcions, el viatge que heu recorregut vos ha valgut la pena, perquè heu sabut conservar i donar importància als sentiments per damunt de les coses; aquests sentiments que han fet possible que avui estiguem plegades, i que desig de tot cor que millorin i prosperin.

Voldria que fossin aquests bons desitjos que tenc per voltros la manera de donar-vos les gràcies per aquesta trobada.

Porto Petro, 17 de Gener de 1993

A les ex-alumnes de l'escola pública de s'Alqueria Blanca

Ex-alumnes de la meva escola
Sempre estau en el meu record
De la meva vida sou conord
I de la meva tasca l'aureola.

Jo vui aquesta trobada
De tot cor agrair-vos
I també demanar-vos
Que no fos la darrera vegada.

I en donar per acabat
Aquest acte tan hermós
Felicít el cor generós
Que avui heu demostrat.

Catalina Bonet i Bonet de Son Rossinyol
«Sa Mestra»
Gener de 1993

La mestra Catalina Bonet homenatjada per les seves alumnes

La mestra Catalina Bonet va esser homenatjada el passat 16 de gener a un celler de Porto Petre. Fa un parell d'anys un grup d'ex-alumnes ja ho va intentar, però fins aquest dia no varen aconseguir reunir una cinquantena de les seixanta alumnes que va tenir Donya Catalina a l'escola de Son Rossinyol de l'any 43 a l'any 60. El lloc de trobada no podia esser d'altre que no fos Consolació, allà s'hi varen trobar a les dotze on varen fer una ofrena a la Mare de Déu i varen cantar-li una Salve. Hi havia ex-alumnes de per tot, de Sant Llorenç, Ciutat, s'Horta, Calonge, s'Alqueria, Lluçmajor, Porto Colom, Felanitx, Cas Concos i altres indrets.

La feina de dos mesos havia donat el seu fruit, moltes de les antigues companyes al primer cop no es coneixeren, però a poc a poc assegudes a la taula es varen reconèixer i recordaren els moments que havien compartit amb la seva estimada mestra Catalina Bonet.

Dies i Coses

Al padrí, l'Amo En Jaume Rebeu

Sense poder ell dir res
després de molt de sofrir
ens va deixar es padrí
un fatal dilluns dematí
de novembre, el vint-i-tres.

Nou dies d'agonia
sens veura, sentir o parlar
ni gota d'aigua tastar
sabent que l'ofalaria
s'únic consol que rebia
era el moment que forces tenia
per aguantar-te sa mà
que fou lo únic que quedar
del seu cos que es movia.

Amb el seu cos debilitat
per vint i vuit anys de gota
pobre homonet de rota
mai el veres desanimat.

Nou o deu pics ingresat
i per diferents motius
per dins ciudats intensius
molts de dies s'hi és passat
quan ho havia superat
tenia necessitat
de seguir en el món dels vius.

Amb s'ajuda des bastonet
en so fill i filles cansades
feia dinar i escurades
regaava un poc s'hortet
conilles i un porquet

Una de les darreres alegries del padrí el batiament de la darrera neta, junt a la seva dona i s'altra padrina

i anava an es cassinet
en sos amics a fer xerrades.

De sa padrina es cuidà
també manca de salut
sa memoria havia perdut
i an es costat assegut
o pasejant de sa mà
s'anaven a voltar
per sa Talaïsa o can Brut.

Calonge tothom vos plora
amics, coneguts, fills, germans
podrien haver estats tants
an els vostres darrers instants
i sols tanguereu ses mans

d'amor i consol de sa nora.

Per no poder dir adéu
el vostre coret s'esquerdava
tot Calonge vos plorava
i pregà per vos padrí meu.

Vos que ja heu arribat
en el regne que es tot amor
mirau de ser intercessor
per nosaltres que hem quedat
que es llum que aquí s'apagat
sabem per necessitat
que en el cel tot es resplandor.

Joan Grimalt

BAR - RESTAURANTE CA'N MARTINA

MIGUEL RIGO
ESPECIALIDAD EN PAELLAS
PESCADO Y MARISCOS FRESCOS

Passeig des Port, 56
Teléfonos 657517 - Privado 643013

07691 - PORTO PETRO
(Mallorca)

MODES
JANINE
centre comercial El Pueblo, tenda n' 25
CALA D'OR
TEL. 65 78 47

Matances, festa alegre per gent major i gent jove

Si voleu fer una festa
i que aquesta surti bè
cadascú en el seu paper
i la cosa surt perfecta.

Els primers els matancers
a sacrificar és porquet
trosetjar-ló i fer-lo net
per dar feina als demés.

Li llevant peus i cortés
el cap dins un plat servit,
madones, duis es canyís
que hi hem de posar és budells.

Es llom al guarden a part,
per poder fer sa torrada,
Això magre, és sobrasada
això greixós es talec.
Lo «sanguinós» aquí ho deix
i en ferem botifarró.

I d'aquest greix que n'hem de fer?
D'això en farem saim?
Encara d'antany en tenim
dns pots, a dalt d'es graner.
El vendrem an es forner
segur que en treurà profit.

Ses madones dins sa cuina
preparen es frit de sang
i també la seua salsa,
i es frit de fetge amb patata
ventresca, pebres i llom
fet tot en molt bona manya,
cuineres bones d'Espanya
i allò, és lo més ric del món.

Ja tenc sa taula posada
sa madona mos sol dir
olives, pa i bon vi
es rave s'hi pot afegir
perquè ajuda a digerir
la succulenta berenada
un «xiste» i una rialla
fan animar sa rotllada
d'aquest hermós bon matí.

Ses dones en gran esment

van tallant ses sobrassades
en molt de tranc aixugades
i cosides en mirament.

Els homes trempen es ribells
de sa xulla capolada
Com voleu sa sobrassada?
no la vull massa salada
pebre bort? du'n un poc més
i de coent? un poc picant m'agrada
ala idò, ja està trempada
testau-la si vos va bè.

Van omplint a poc a poc
ets embotits per guardà
a sa perxa ben posades
llengonises sobrassades
tambè qualque talecot
que quasi no cap en lloc
i fa sa perxa acabada.

Camaiots, botifarrons
van couent dins sa caldera
foc fluix, poca llenya, i molt d'es-
ment
ben picat que no rebent
i treurem feina ben feta.

Arriba sa part d'es vespre
lo important és es sopar
que degusta el paladar
lo bo que ens sap preparar
aquell cuiner o cuinera.

Un bon arròs de primera
tallades per tot n'hi ha
en es brou no hi falta res
una bona olor i un gustet!
que la boca aigua mos fa.

Quant ve l'hora del sopar
tothom a la taula està
dins s'olla tiren s'arròs
i sa picada des cuiner
taste, mem si està bè
sal crec que n'hi falta un poc
I de lo demés...? va bè
Ala idò lleva'l des fo
i tot d'una escaldaré.

Llavors aguiat de pilotes
d'un gran estil matancer
mai millorat durant l'any
es servit amb gran afany
per delaitar el paladar
del que de salut bé està
i a la taula es troba bè.

Enperò no acaba aquí
s'arrosegall de matances
de postres hi ha orellanes
que han fet ses cuineres
amb humor i arromengades
ben fregidetes, ben daurades
i de mel de maig regades
i també ben ensucrades
que fan goig al paladar.

Sa cosa sol acabar
amb ses galtes ben rosades
ses guiterres afinades
ala idò qui vol ballar
i de lo hermós disfrutar
perquè qui sap si demà
tandrem ses hores contades.

Crec també s'ha d'agrair
a n'es que han col.laborat
i tant s'han sacrificat
perquè això sortís així,
s'Horta es podrà lluir
i davant tothom presumir
de ser un poble organitzat
i per tot ben valorat
perquè solament s'Horta és així.

Amics de la tercera edat
que formau sa directiva
i uniu amb armonia
tot aquest veinat
manteniu el pal alçat
onejau vostra bandera
duent al front la senyera
de la vostra dignitat
per pregonar en veritat
el poble i tota la gent
com es viu cada moment
i quin és el seu encant.

Aires de Calonge

El ball de pagès de fa quaranta anys

Cap als anys 1950-52, la data no és molt segura, hi hagué a Calonge un grup de ball de pagès anomenat AIRES DE CALONGE. Aquesta agrupació estava formada en total per unes 24 persones. Inicialment eren més poques, però amb el temps si afegí més gent i arribà a ser una aplec bastant nombros. No hi faltava res, balladors i balladores, sonadors i cantadores.

Com a balladors contava, inicialment, amb en Macià de sa Teulera, en Tomeu d'es molí, que va ser el que podem dir, fundador, en Guillem de can Rito, en Pau de cas Senyor i en Pau de can Gustí, un poc més tard si afegiren en Francisco de can Polla, en Toni de can Paulo i en Pep Ferrer.

També tenia un bon grapat de bones balladores com na Magdalena Bernada, na Maria d'es Casino, na Margalida de cas Ferrer, na Miquela de can Marinons i na Magdalena de can Puig. També si afegiren després na Margalida de Can Roca i na Francisca de can Paulo.

Els sonadors eren en Macià Paulo que sonava el violí o el piano, en Tomeu des clos amb el violí, l'acordeó o la guitarra i en Tomeu des molí amb la mandúrria i també ballava.

El grup de cantadores també era molt nombros: na Magdalena i na Ventura de can Gustí, na Maria de can Roca, n'Antònia Bernada i na Maria de can Paulo. Qualque pic també si afegia en Simón de can Vellana, que feia el baix a les cançons.

Tot pareix que va començar un dia que en Tomeu des molí va tenir la idea de cercar un grup de joves i al.lotes i començar assajar per fer un grup. Alguns ja en sabien, altres no en sabien gaire. Assajaven dins la portassa allà aa on abans era la lleteria. Varen dur un mestre, l'amo en Tomeu de Lloseta i amb ell també venia un jove que anomenaven

Tot el grup a una festa a cas Polaco

Na Margalida de cas Ferrer, en Pau «Gustí» i Na Magdalena «Bernada» ballaven «Ses Boleres»

Lluís. L'amo en Tomeu era el director de l'agrupació AIREFLOR de Lloseta. A poc a poc varen anar aprenent balls com es Bolero de sa neu, es copeo de madò Bet, ses Bolerés, es Parado, sa «jota» de sa potada, ses Vermadores, ses Figuerol.leres, es tirali cossetes, sa «jota» de sa Talaiassa, que era molt pareguda a sa que nosaltres anomenam sa «jota» dets

enamorats.

Cançó de sa «jota» de sa Talaiassa:
 Li tira sa planxa
 li tira es martell
 li tira sa forma
 que te damunt ell.

Hi havia balladores que ja venien un poc ensenyades de per can Paulo,

ja que allà es feien moltes peladisses d'ametlles o rifadisses de melons o simplement un ball perquè els venia de gust. En aquestes vetlades anaren aprenent jotes i qualche bolero. Qualque pic hi anava na Ventura Molinera que sabia ballar boleros i varen començar a aprendre'n.

L'amo en Tomeu de Lloseta va ser un bon mestre, ja que molt aviat varen tenir el grup fet i varen poder començar a fer qualche actuació. Es varen fer el vestit, rebossillo, gipó, faldetes, falda. Les teles eren floretjades, tant els calçons dels homes com les falades de les dones. El gipó era mànega curta, suposam que perquè era l'estiu i feia molta de calor. El rebossillo de color llis o brodat de punt mallorquí. Tot estava preparat per començar a ballar. Anaren a ballar a s'Horta per Cinquagesma. A Cala d'Or començava a haver-hi un poc de trui i les cridaren per anar a ballar al Club. També anaren a cases particulars en dies de festa com a cas Polaco i a Can Costa. I allà a on sobretot ballaven era les festes de Sant Miquel a Calonge.

També hi havia un home de Santanyi, en Baltasar Bonet que va venir a ensenyar-los i el mateix temps a aprendre dels llosetins. Qualque pic va ballar amb els calongins.

Aquesta agrupació va durar uns tres o quatre anys, però després ja es va desfer. Esperem que a Calonge qualche dia hi torni haver una agrupació semblant a aquesta, composta

almenys per balladors i sonadors encara que no sigui tan nombrosa.

Aquestes són altres cançons recordades per components del grup:

Ses al.lotes de Calonge
 son guapes i ballen bé
 però tenen un defecte
 que no el volen sabater.

Molt m'agrada sa taronja
 ja no hi ha cosa millor
 a no ser un ballador
 des Parado de Calonge.

En es cap tens una guia
 que t'arriba a n'es cervell
 Margalida aquest ramell
 es en Toni qui el t'envia.

M. Adrover

Festes de Sant Antoni 1993

Aquesta va ser la carrossa que va guanyar el primer premi en Es Carritxó varen repetir premi els mateixos de l'any passat. I és que saps que els hi surt de bé!

SANT ANTONI A CALONGE

Diuen que el 17 de gener, se celebren les beneïdes de Sant Antoni, com cada any.

Un nin de sis anys que representava Sant Antoni dins una carrossa com va veure a l'ermità de l'Alzina va dir: —Ha vingut Sant Antoni de veres!—. Segurament aquella barba encara que fos tan blanca com la que ell duia, no li semblà postissa.

Maria Fiol

Una de les carrosses d'enguany representava un mercat. Amb ses peixeteres i verdureres, no hi mancaven raves, tomàtigues de ramellet, alls, cebes i patates. I aquestes són ses cançons que duien preparades;

Una de les carrosses de s'Horta representava un forn, Ses madones feien coques, i Sant Antoni i el dimoni les vellaven.

Sant Antoni per aquí
sou es sant més estimat
i vos duim a beneir
un mercat de qualitat.

Perquè tenim devoció
a Sant Antoni Abad
enguany amb tot el mercat
venim a visitar-lo

Roba, fruita i peix bò
venen a preu rebaixat
de sa crisi tenim por
i ho volem vendre aviat.

Sant Antoni, es seu porcell
si no té gaire pastura
si no venem sa verdura
tota li darem a ell

Jaume Julià

ELS CALONGINS EN ES CARRITXÓ

Enguany en Es Carritxó hi va anar una carrossa de Calonge que es deia «Sa costura gran». Vaig passar molt de gust de veure'ls, perquè ho varen fer molt bé, però en vaig passar més en el repartiment dels premis.

Començaren el repartiment pels que tenien manco punts i van donant premis fins arribar al primer premi. Deien la puntuació, llavors el poble i finalment sa carrossa.

Quan n'havien repartit un parell, l'alegria dels calongins va anar augmentant. Quan foren devers la meitat veien que encara no havien anomenat el poble de Calonge, començaren a pegar culades als bancs i a fer mambelletes amb una gran ale-

gria. Sabien que tendrien premi i quan més tard els cridassin més gran seria aquest. Finalment varen dir: —Quart premi, Calonge, Sor LLúcia «Sa costura gran». Aquells nins no cabien allà de l'alegria que tenien **Bàrbara Fiol.**

Sant Antoni anava a l'escola
Anava a l'escola per aprendre a sumar
el dimoni va suspendre
Sant Anotni va aprovar

Consueta de Nadal

Grup d'amics que va fer possible la representació de la «Consueta de Nadal»

Aquestes passades festes de Nadal es va publicar un nou llibre d'Andreu Ponç Fullana que duu per títol «Teatre de Nadal a Santanyí». El llibre es divideix en dues parts. A la primera, l'autor fa un repàs, poble per poble, de tot el municipi, incloent-hi Ses Salines que fins a 1925 va formar part del terme de Santanyí, de les representa-

cions de Nadal: Adoració dels Reis i Pastorelles que es feien i representaven a les nostres esglésies.

A la segona part hi ha l'adaptació d'una d'aquestes obres rescatades per l'autor d'entre els papers de l'Arxiu Parroquial. Es tracta d'un anònim del segle XVIII compost per 1512 versos, una extensió considerable compa-

FUSTERIA ANTONI VADELL I CALONGE 657945
GERMANS VALLBONA

FERRERIA.
ADROVER-ROIG, C. B.

Carretera Porto Colom, s/n.
 Teléfon 837296 07669-S'HORTA (Felanitx)

rada amb altres Consuetes. El nucli de l'obra és l'anada de Josep i Maria a Betlem per acumplir l'ordre d'empanonament; el naixement de l'infant Jesús, l'adoració dels pastors i, cosa poc freqüent, l'adoració del mateix emperador Octavià.

És precisament aquesta, l'obra que es va representar a l'església de Cala Figuera el passat 25, 26 i 27 de desembre sota la direcció de Sebastiana Miquel.

Miquel Pons a més de prendre part a la representació, com actor en el paper de Josep, va escriure la presentació que podeu llegir tot seguit:

Pep Estelrich

... UN NADAL DE VOSALTRES AMB NOSALTRES

«Aquest Nadal d'enguany serà diferent al Nadal de tants d'anys ja llunyans. Novament una església nostra -la de Cala Figuera- és l'escenari de la representació de la naixença del nadaló -de la sina de Maria- tot sent present aquelles altres representacions que amb tota fermesa s'escenificaren, segles endarrera, sota les pedres gòtiques del Roser, i potser, alguna vegada al presbiteri de la nova església, quan aquesta fou bastida després de 1786 o a algun angle de la vila.

L'estat del text namuscrit, rescatat, en bona hora, per Andreu Ponç Fullana, és indicatiu d'haver estat molt esmerçat pels comedians de passats centenys. La data de 1726 ens tragina al lluminós segle XVIIIè, com inici de les escenificacions nadalenes, que m'arrisc a afirmar serien representades només per varons incluint el nombrós

clergat parroquial de llavors, rector, vicaris, acollits... i escolans, tal com es feia amb el Davallament a la Seu i a les esglésies foranes, acompanyats de melodies i càntics religiosos propis del temps i el tant vetust i apocalíptic de la Sibilla.

Ahir com avui diversos quadres componen la Consueta de Nadal, -títol donat per l'adaptador actual- com són el palau de l'emperador i magnats; Ca Josep el fuster i Maria, la seva esposa, que gaudeixen del seguici de Joanel, els pasturatges i el foc a l'entorn del qual rallen, juguen, mengen, i beuen els pastors i s'espanten en front de la canticela de l'àngel; l'hostal de l'hostaler tan dur i indiscernible davant l'imminent i misteriós part de Maria; l'estable i fogall d'animals, l'entrenyat recer de Josep i Maria -dolor i goig- humanitzat i divinitzat pel bressol de Jesús, on aterra la canturia, el cor i l'ofrena dels pastors. Espais encabits dins aquest temple de Cala Figuera, espais simples i quasi nus i orfes de tota adorança, que encoman a la vostra imaginació, ajudada per la paraula i per la presència dels actors, amb la fermesa que no vos serà difícil compondre i també comprendre la història tan sabuda de memòria i no, per aquest motiu, manco emotiva i que, de bell nou i amb tanta d'il·lusió, vos oferim uns amics del teatre, de la cultura popular, del poble... I tot volem que sia un Nadal de vosaltres amb nosaltres.

Miquel Pons

INSTAL·LACIONS

**MONTATGES ELECTRICS
ANTENES PARABOL·LIQUES**

**Exposició de APLIQUES i LAMPARES
DARRERES NOVETATS EN PELLICULES
DE VIDEO**

**eléctricas
MANRESA, S.A.**

**Distribuidor Oficial: AEG - TELEFUNKEN -
ZANUSSI - THOMSON - SANYO - CORBERO**

C/ Ariel, 5 - Tel. 657859

Avda. Bèlgica, 6 - Tel. 657378

CALA D'OR

COSME JULIA

TALLER DE CHAPA Y PINTURA

C/ Castell, 11 - Tel 657882

07669 CALONGE

Beneitures?

Una dama o un cavaller, una al.lota o un jove, una nina o un nin davalla al jardí. Pateix d'insomni. Talla una poncella vermella. La puja al terrat on s'asseu i es osa a llegir. FA motal calor. Han passat hores. Dues, tres, la lluna es pon dins mar. De darrera les muntanyes aguaiten nous estels.

A altas hores de la nit, les mans amollen el llibre que cau als peus. Les parpelles s'aferran les unes amb les altres i els ulls ja no veuen ni fosc, ni blanc, ni estels ni llum. El coret es retarda en els seus salts que els fa dolços, lents, espaiats, petitons, petitons, tan petits que ningú no els sentiria.

Quan els cabells d'or de nin sol li feren la cara, obre els ulls, cerca el llibre, mira mar.

La poncella s'es badat? és mústia? Té gotetes de rosada a sobre?

Els ocells canten i el rellotge tira cocetes, pensant-se ferir el Temps.

Jaume Serra
Felanitx, 28 Octubre 1991

El Lledoner de Míner

Atleta atlàntic del Mediterrà
Aguanta. No amollis.
Els penyalars t'estimen,
La neu et respecta,
Els homes no et compren ni et venen.
Cosa rara!
Els estels i la lluna i el vent
Et saben de cor.
Et festetgen les alzines.
Els vilans que veres néixer t'enyoren
I ens conten de la teva amistat.
Rondalles i balls s'esvaïren,
Horetas i cantars.
Aguanta, no amollis,
Atleta atlàntic dels serrats.

Jaume Serra
Campanet, 25 Maig 1989

AVON

APOL·LÒNIA ADROVER MAIMO
Distribuidora Avon

Primera marca mundial en cosmètics

Tel. 643327 Camí D'es Comtès, 9
CALONGE

SUPERMERCAT
|
FERRETERIA

Can Binimelis

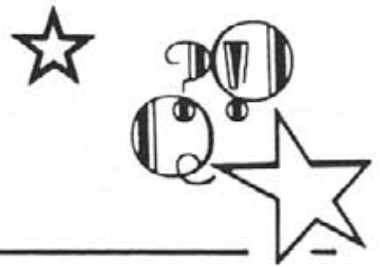
C/ Cala Llonga, nº 3 Tel: 657717 Calonge

S'ALQUERIA BLANCA

OBERT CADA DIA

★ planes d'opinió ★

Secció en la qual hi pots dir el teu parer de tota cosa

Dos Punts negres

Estimada revista de Calonge:

L'altre dia cedint el pas a un tractor davant ca l'amo Andreu Vella, vaig recordar haver llegit a aquesta revista, a un espai que titulau «Planes d'opinió», coses rutinàries i petites: se me'n varen ocórrer dures. Són dos punts negres, un, l'estret de l'aljub i la portassa de l'amo Andreu i aquell terradot de les cases velles, o de can Manuel, que no superen els dos metres, trobant-nos a finals del segle XX, no mereixen l'atenció.

Tots saben que allò és molt antic i que probablement quan es va fer, només donava a una casa o dues, es pas, ja que just si podien anar pel carrer de ca ses monges. Però avui és diferent ja que fa uns quants anys, massa que es va comunicar el poble de s'Horta en Calonge per sa part de baix, és a dir de Cas Senyor a Sa Vileta, la qual cosa evitava haver de fer sa voltera de per sa Farinera i es revolt de Can Taconer.

No sé si quan es va fer aquesta millora per part del Consistori o dels representants locals es tocà mai aquest tema, és a dir el d'eixamplar aquests dos estrets, però el que sí és cert, és que comentaris com aquest de si això fos meu o d'un altre ja feria temps que mo haurien fet tomar o si ses fletomies que li han tirades duguessin dinamita s'encontrarien molt bé dos autocars, fa anys que està a l'ordre del dia.

Pens que si tenen algun valor, no se quin, ja que avui s'aigua de carrer, aquesta aigua corrent, pens que en té poc, deu ésser sentimental, però en tot això lo que es ben cert és que els primers beneficiats serien els dos afectats, ja que en sortir de ca seva es troben en s'estret, tan a l'esquerra com a la dreta. No estic molt al corrent de ses cases, i tal volta pogués ésser que estàs catalogat monument Històric o artístic, i en aquest cas, i a pesar de no compartir-ho, com una majoria del poble, com a ben democràtic ho acceptaria, no sense abans demanar que es posàs alguna inscripció que explicàs el motiu d'aquest obstacle.

No deman res, només opin i sé que és una opinió compartida per tot el poble, que si el dia de demà s'hagués de reasfaltar o tocar res, que hi facin un pensament i si el representant, sigui per amiatat o pel que sigui no vol mostrar cara que vagi a vots, amb els quals en tindrà un bon suport.

Esperant que dins un temps no molt llunyà, veurem aquest somni realitzat —i a ésser possible també retocar el revolt de Can Baltassar Vella, s'acomia un de tans, un dels que voldria el millor pel seu poble, i això, encara li segueix essent un corquet.

Molts d'anys i bones festes a tots.

Joan Grimalt.

CODOSA

IMATGE D'OR

Avda. Boulevar, 13 - Tel. 657758
CALA D'OR (Mallorca)

**FOTOGRAFIA
PROFESIONAL**

REPORTATGES
FOTOS CARNET
FOTOCOPIES
VIDEO
MUSICA

*col.laboradors de
dies i coses*

**FOTOS
Jaume Moserrat**

Revelats al cap d'una hora
Còpies fotogràfiques en quatre min.

Fotos Carnet

Reportatges

Foto Industrial

Servei de fotocòpies

C/ Santuari, 88

tel. 581156

Estrella mostrejada

Josep Maria Llompart. Presentació d'urgència *

Els que tenen la sort de viure a Mallorca, a la Ciutat de Mallorca, per ser més concrets, poderen assistir a l'homenatge que de l'11 al 14 de febrer 1991, reté la Universitat de les Illes Balears a Josep Me Llompart. Durant aquells dies parlaren, i sempre bé, de Josep Me Llompart, Josep Massot i Muntaner, Francesc Parcerisas, Antònia Vicens, Gabriel Janer Manila, Antoni Serra, Maria Payeras i el propi Josep Me Llompart amb **Paraules de cloenda**. D'una manera justa i amb justícia, i en vida, es digueren de Josep Me Llompart totes aquelles coses, que adornen magníficament la seva persona i la seva obra emmarcades dintre la literatura i cultura catalanes, que es fan a Mallorca i a fora de Mallorca, perquè Josep Me Llompart, segons Josep Massot i Muntaner, és l'**embaixador de Mallorca als altres països catalans**. La seva veu i la seva paraula s'han deixat sentir en actes culturals com en actes polítics, en actes d'homenatge com en els memorials, i àdhuc a favor de la llengua i de la cultura i dels homes dels nostres països i que fan Països.

A les pàgines del «Diario de Mallorca», a l'espai dedicat el divendres a la cultura, Josep Me Llompart alterna, amb la novel·lista santanyinera Antònia Vicens en la redacció de les

seves memòries, que hem de creure són autèntiques, perquè també s'ha dit que totes les memòries són falses. A una de les darreres entregues, Josep Me Llompart, parlava de la seva formació a un **Col·legi distingit**. Primeres lletres, en castellà, no en faltaria d'altra, amb unes monges del carrer des Vi, amb una madre Alberola castellanista de València. El batxillerat a l'Institut de Ramon Llull. I voleu saber que aquest home fet per a les lletres i per a la Literatura, on anava peu coix era a les classes de Literatura fins entalar el seu expedient d'excel·lents. Perquè Josep Me Llompart fou un estudiant model a l'Institut, a la facultat de Dret i professor model a la facultat de Lletres de la Universitat de les Illes Balears. Mirau per a on, aquest home, un capcurucull de les lletres catalanes, havia de ser profeta en la seva pròpia terra i en les terres germanes.

I aquest Josep Me Llompart féu acte de presència a la primarenca antologia d'**Els poetes insulars de postguerra** de Manuel Sanchis Guarner, antologia clar esqueix de la nova

PAPERERIA

SA BALDUFA

S'HORTA

CALA D'OR

BAR NOU

CALONGE

tel. 657820

poesia de Mallorca en relació a l'ancestral Escola Mallorquina. Poesia nova que pren uns altres aires gràcies al mestratge i recomanació del mateix Manuel Sanchis Guarner, Cèlia Viñas i d'una manera especial de Bernat Vidal i Tomàs, enllaç entre els poetes castellans de la Generació del 27 i la novella generació il·lustrada amb els noms de Llorenç Moyà, Blai Bonet, Jaume Vidal Alcover, Josep Me Llompart..., entre altres, capdavanters, per molt de temps, de la poesia que es feia a Mallorca. Fins a un tardà relleu foren, tants d'anys, els poetes joves.

L'obra de Josep Me Llompart és extensa. Així s'ha demostrat a la darrera Fira del Llibre, de Frankfurt, a on eren ofrenats nombrosos títols. Recordem algunes de les seves obres: *Poemes de Mondragó*, *La terra d'Argensa*, *Memòries i confessions d'un adolescent de casa bona*, *Mandràgola*, *Urbanitat i cortesia*, *La capella dels dolors* i altres poemes,

Jerusalem, *Obra poètica...* És, a la vegada, l'autor de la *Literatura moderna a les Balears*, *Literatura moderna contemporànea*, *Retòrica i poètica*, estudis sobre poetes com Joan Alcover, a més la seva obra de conferenciant de pregoner de participant a taules rodones, de traductor de poetes gallecs i portuguesos, de presentador,... i un enfiloi de pròlegs escrits amb saviesa, pròlegs escrits malgrat el desig d'emmudir com a prologuista, així resava un cartellet a la seva cambra de treball, a l'Editorial Moll, a on recalà, Josep Me Llompart, després de deixar els «Papeles de Son Armadans», de Camilo José Cela, per esdevenir braç dret del mestre Francesc de Borja Moll. La darrera obra coneguda es titula *Països catalans i altres reflexions*.

Aquest home que tenim aquí fou amic íntim de Jaume Vidal Alcover, meitat de la meua ànima, són paraules de Llompart, i amic cordial de Maria Aurèlia Capmany. Qui sap si Maria Aurèlia i Jaume es conegueren

a la llar de Josep Maria Llompart i Encarnació Viñas. Poter sí. D'un i d'altra, de Jaume Vidal i Maria Aurèlia, els dos soterrats l'agonitzant 1991, tendre i palpitant i tremolós el seu record, ha vingut a parlar-nos Josep Me Llompart, Premi d'Honor de les Lletres catalanes, president de la Federació Lull, membre de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans,... poeta sempre, mallorquí que exerceix, en aquesta nit sortosament entre nosaltres.

Miquel Pons
Tardor 1991

*** ADDENDA**

Vaig escriure les anteriors paraules amb motiu de la conferència donada per Josep Maria Llompart, a la Casa de Mallorca, de Barcelona, sobre Jaume Vidal Alcover i Maria Aurèlia Capmany, els dos traspassats el 1991.

En l'escaiença de celebrar-se un just i ben meregut homenatge a Josep Maria Llompart, es perquè avui s'inserta: Josep Maria Llompart. Presentació d'urgència en les pàgines de «Dies i Coses», amb la intenció que sia el nostre més sincer homenatge al gran poeta, al gran home, al gran ciutadà. Per tot: Gràcies, Llompart.

Pintures

D'or

Calonge

FORN I COMESTIBLES

ADROVER

Rafael Adrover 5 - Calonge Tel. 65 76 67

LAMPISTERIA * CALEFACCIÓ
ENERGIA SOLAR * PISCINES

JOSE ALOU JULIA

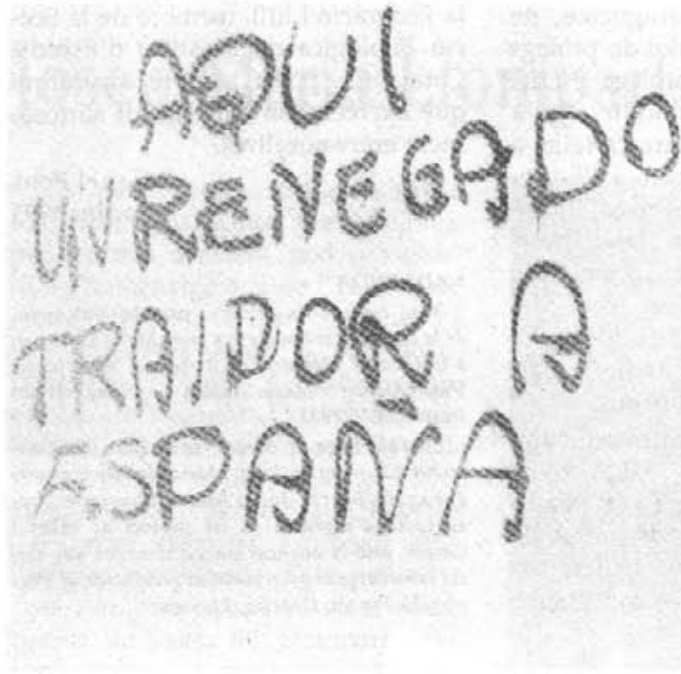
C/ J. Prohens, 24 07669 S'HORTA
Telèfon: 65 94 65 Fax: 83 71 94

Jes Cavetes

JAUME I, 20 S'ALQUERIA BLANCA

LA VEU DE LA TERRA

Josep Maria Llompart*

Josep Maria Llompart al portal de ca seva amb pintada dels nacionalistes espanyols. (Foto: Arxiu Xesc Amengual).

Jo diria que la cultura és tot allò que dóna fesomia a un poble, a un grup humà; tot allò que fa que aquest grup sigui ell mateix i no un altre. (...) Consciència cultural i consciència nacional són, en el fons, una mateixa cosa inseparable i indestriable

Països Catalans i altres reflexions.
Mallorca

...les Illes Balears dins el marc nacional dels Països Catalans, únic opció vàlida perquè els pobles insulars retrobin la seva identitat. (...) Per a la tasca que hem de dur a terme cal que somiem una pàtria. Però l'hem de somiar com hauria volgut el poeta Pere Quart: completa. De Salses fins a Guardamar i de Fraga fins a Maó.

Països Catalans i altres reflexions

«... els secessionistes de la llengua aniran desapareixent. Nosaltres també morirem, però en deixarem successors; ells no.» (Josep M' Llompart)

EPITALAMI AMB MÚSICA D'ORGUE

Per escales de temps la sang s'enfila
alçant-se a plenitud.

De Catalunya

arribaren uns homes, es vinclaren
damunt la terra, i la llavor per sempre
germinà dins el solc com un auguri.
Començaren ensems suors i anyades,
i es va asseure a filar la Balenguera.

Tots els ahirs eleven aquest ara
llavorat de futurs, a on s'ajunten
dos rius lentíssims, dos corrents que empenyen
segles i morts esdevinguts paraula;
segles i morts esdevinguts terra
-arbre o amor- que vers la mort ens dreça.

Seguirà el fosc treball de la filosa,
perpetuant arrels, collites, somnis.
Però a les vostres mans avui s'ablamen
les velles heretats com un prodigi;
avui que sou, senzillament, un home
i una dona -Llorenç i Margarida-
drets en el vent d'aquesta terra immòbil.

La terra d'Argensa
pàg. 127

* Sobre Josep M' Llompart. Llegiu: «Josep Maria Llompart. Presentació d'urgència» de Miquel Pons a ESTRELLA MOSTREJADA en aquest mateix número.

L'esport és cosa bona

El C.D. s'Horta en honor a Dino fa seves aquestes paraules

Dia 18 del passat mes de desembre la fatalitat del destí tenia de negre els resplandors i colorins del C.D. s'Horta i es segellaven amb el segell de l'eternitat i del silenci, els llavis d'en Dino.

Mentres regàvem en llàgrimes vives el seu record i cobriem de terra les seves cendres, veiem com despuntava al jardí de l'humanisme una gran poncella, i vestia el vermell i suau vellut de l'amor humà.

Una gesta de valentia enaltia la grandesa d'aquell cor que batgeva dins aquell cos moribund, i entre el disconcert i els gemecs de dolor d'aquella nit trista es feia present la llum d'una voluntat sagrada, i que només pot entendre, el qui de veres es sent enamorat en deliri, de la seva pròpia vida.

Quantes vegades, Dino, havies dit i repetit a dins ca teva: «Si mai en passa res i la mort tanca el capí-

tol del meu destí no vacilleu ni un moment en donar de manera desinteressada tots els meus òrgans als qui els necessitin, perquè puguin despertar il·lusions i esperances de vida».

Tots sabem que la mort es trista, desesperant i devastadora, perquè esqueixa en mil bocins i destrueix per sempre els nostres plans i deixa un buit que ningú més pot omplir.

Però quan la mort ser-

veix per fer brotar i brollar la font del gran caudal de l'amor humà i els que hem tengut la sort de veure el teu somriure, sentir les teves paraules, estrènyer la teva mà per felicitar la teva feina futbolística i esportiva, sentim un cal fred que ens posa tots els nostres pels de punta.

Tampoc podem amagar l'orgull que sentim en el nostre fons personal i ens hrrna gaudir de la sort d'haver-te conegut i tengut per company i amic. Tots els diaris de l'illa en el seu dia ressaltaren la teva gran generositat i noble grandesa.

El teu club esportiu de s'Horta, durant diferents temporades, ha gaudit de la sort del teu fitxatge, sap sincerament el gran valor de la teva joia humana, per la teva gran simpatia, alt punt de mira, senzilles, respecte i comprensió cap als directius i als teus companys.

El C.D. s'Horta sempre ha tengut la sort de tenir bons esportistes i que han sabut lluitar amb fe, defensar els seus colors, però mirant-te a tu tenim la necessitat de rompre tots els esquemes, perquè a més de gran figura esportista, també hem pogut tocar de molt aprop la qualitat

d'una excel·lent i excepcional persona, d'un incalculable valor humà.

Nosaltres amb aquestes paraules senzilles i pobres però honroses i de tendre record, no pretenem només resaltar la teva valentia i noble generositat, volem arribar més lluny i sentir a dins el nostre pit, molt aprop dels teus pares i germanes el batec generós del teu cor.

Amb un gest de fraternitat i calor humà, amb una forta estreta de tendra amistat, volem donar-nos les mans, perquè quedi agafat per sempre a dins el nostre ser, el gran contagi de dignitat, coratge i valentia humana que has deixat sembrat dins les petjades del teu camí.

¡Amic per sempre!

Descansa en pau Dino.

Pep Bonet

Amb aquestes fotografies volem recordar en Bernardino Pons Palomares, conegut simplement per «Dino», el qual va rebre el 17 de juny de 1990 el trofeu al màxim golejadore del C.D. s'Horta durant un sopar de companys que tingué lloc a un restaurant de Calonge.

En «Dino» va rebre el trofeu de mans del seu amic i company d'equip en el seu temps, en Guillem Roig, membre del consell de redacció de Dies i Coses.

En el número 18 de Dies i Coses el varem entrevistar i va fer honor a una gran humilitat i a la vegada sempre amb la rialla com acompanyant de les seves respostes. Era un bon allot que intentava viure la vida amb alegria i d'una manera molt sana.

«Dies i Coses»

C.D. Alqueria

La primera victòria de la temporada dins el camp de S'Arracó, feia preveure una possible reacció del C.D. Alqueria. Però, per diferents circumstàncies, principalment les persecucions arbitrals, els homes

den Josete, no han pogut obtenir més bons resultats. Contra el Ferriolense, l'Alqueria va jugar la darrera mitja honra amb només vuit homes i va encaixar el gol de l'empat quan ja passava del temps reglamentari. Els incidents produïts al final del partit, provocaren la clausura del camp de «Sa Teulera». Una setmana més tard, a Mancor de la Vall, quan l'Alqueria guanyava per 0-1, ni l'àrbit ni el linier varen voler concedir un clar gol den Toni Vallbona, qui havia enviat una pilota al ferro, dins la porteria contrària. Finalment, dins Algaida, contra el Petra, els curiabanquers

Josete, actual entrenador de l'Alqueria

jugaren amb un home menys durant 70 minuts, ja que n'Agustí va veure la targeta vermella directa per fer un gest a l'àrbit, sense que li hagués dit res. Així i tot, amb només 10 jugadors, els de S'Alqueria varen desaprofitar clares

ocasions de gol i haguessin pogut derrotar al Petra.

REGULARITAT

Disputades 18 jornades, el porter Jaume Rosselló és l'únic que ja ha jugat tots els partits complets. Han intervengut a tots els partits els jugadors Guillem Rigo, Cosme Ballester, Vallbona Bonet i Tomeu Rosselló.

Golejadors	Gols
Vallbona Bonet.....	4
Agustí Duran.....	3
Tomeu Rosselló.....	2
Tomeu Barceló.....	2
Ciprià.....	2
Miquel Rigo.....	1

Jaume Rigo

Jugadors de l'Alqueria...

Tòfol

De l'actual plantilla de l'Alqueria, un dels jugadors que ha estat més anys lligat al club és en Tòfol Hidalgo. Amb la d'enguany, compleix ja onze temporades defensant els colors verd-i-blancs, dues amb els juvenils i nou amb els grans. En Tòfol és un d'aquells defenses que cap davanter vol tenir com a contrari, ja que la seva presència i la seva força intimiden a qualsevol rival.

La relació que ell ha tengut amb el futbol de S'Alqueria, ha vengut molt marcada per la seva pròpia vida professional. Ell ens comenta el fet:

-Mon pare treballava a un hotel de Cala Egos i va fer amistad amb en Damià des forn. Varen comentar la possibilitat de que jo provàs de fer de forner amb en Damià. Estic parlant del temps quan jo encara estava a Felanitx. Quan vaig acabar d'anar a escola, a punt de complir els 15 anys vaig venir a viure a S'Alqueria per fer de forner.

«L'Alqueria encara se pot salvar»

Va esser llavors quan vaig començar a anar a qualche entrenament a «Sa Teulera», quan dirigia l'equip en Bernat Sans.

-I el club va decidir fitxar-te?

-Aquest primer any encara no me varen fitxar. Record que m'agradava molt fer de porter i en els partits d'entrenament dels divendres sempre hi feia. Inclús, a un partit amistós a «Sa Lleona» contra el S'Horta, jo vaig parar. L'any següent me varen fer la fitxa, amb en Tianet d'entrenador, i vaig jugar a totes les posicions menys a la de porter, que ja no m'agradava tant. Vaig començar d'extrem esquerra, després, de mig i finalment de defensa. El darrer any de Juvenil, baix les ordres den Llorenç, vaig començar de central, i a partir de llavors ja sempre he jugat de defensa, ja sigui de defensa central, lateral o

lliure.

-Com te va anar el canvi dels Juvenils cap en els grans?

-El primer any amb els grans vaig jugar molt poc, ja que era molt difícil prendre el lloc a homes com en Pep Pons, en Tomeu Ermità o en Miquel Pruneres. La línia

**BOTIGA
CA'N POLLA**

tel. 657045 Calonge

MOTO SPRINT Cala D'Or

**LLOGER I VENDA
DE MOTOCICLETES**

YAMAHA **HONDA** **SUZUKI**

INFORMACIÓ TEL 65 90 07
C/ CALA LLONGA 17-A (Davant Hípic)
07669 CALA D'OR

defensiva estava molt ben coberta i era mal de fer entrar a l'equip. El primer partit de titular el vaig fer en el camp Miquel Nadal contra el Génova, on l'Alqueria va guanyar per 1-3.

-Vares estar bastants mesos sense jugar per culpa d'una sanció. Darrerament la teva conducta ha canviat. Què ha passat?

-Aquesta expulsió me va afectar molt. Vaig recapacitar i vaig veure que protestant o agredint l'àrbit no se guanya res de bo; al contrari, el perjudici és pel club i pel jugador. Curiosament, després de complir la sanció, vaig tornar debutar a Cas Concos, amb el mateix àrbit que m'havia expulsat. A partir de llavors el meu comportament ha estat correcte.

-Com veus l'equip actualment?

-Es probable que amb els nous fitxatges hi hagi més competència per guanyar-se la titularitat. Sense jugadors de fora, la plantilla era molt justa, ja que el poble és petit i els joves d'ara no practiquen tant el futbol com abans. Però, al contrari dels que molts pensen, jo encara estic molt esperançant en mantenir la categoria. Un parell de victòries seguides, ens donarien la moral que ens fa falta per eludir el descens.

Jaume Rigo

Fitxa tècnica

NOM I LLINATGES: Tòfol Hidalgo Cobos.

DATA NAIXEMENT: 8-7-66.

ALÇADA: 1'74 m.

PES: 85 quilos.

HISTORIAL

JUVENILS C.D. ALQUERIA

Temp. 1982-83, 3 gols.

Temp. 1983-84, 2 gols.

C.D. ALQUERIA - 1ª REGIONAL

Temporada	Partits
1984-85	3
1985-86	17
1986-87	26
1987-88	11
1988-89	30
1889-90	21
1990-91	1 GOLS 17
1991-92	1 GOLS 27
1992-93 (*)	14

TOTAL 2 GOLS 166

(*) Comptabilitzades les 18 primeres jornades.

Tomeu Rigo, Juvenil del Santanyí

Una bona part dels Juvenils que juguen amb el Santanyí són de S'Alqueria Blanca. Un d'aquests jugadors és en Tomeu Rigo, que acaba de complir 17 anys i disputa la segona temporada com a Juvenil.

-Tomeu, com valors la vostra actuació fins ara?

-Haviem començat la temporada molt bé i logràvem bons resultats, però la crisi va començar després de jugar contra el s'Horta per culpa de les expulsions, i a partir de llavors de cada vegada ha anat pitjor. Jo, particularment he baixat un poc el meu rendiment des que estic per Ciutat, ja que no me puc entrenar gaire.

-Enguany jugues de defensa. És aquesta la demarcació que t'agrada més?

-Quan jugava a futbolet m'agradava més actuar de davanter, per poder fer gols. L'any passat vaig al-

ternar les posicions de mig i defensa, i enguany sempre he jugat de cen-

tral. El que interessa és respectar la decisió de l'entrenador.

-Quines aspiracions tens?

-Me conformaria jugar a Preferent o a 3ª Divisió, tot això si els genolls no me creen problemes, com me n'havien creat fa un parell d'anys. Enguany, afortunadament, els genolls me responen bé.

-Abans ha dit que estaves a Ciutat. Què fas per allà?

-Estic estudiant el curs de Mecànic Naval de 2ª classe a Porto Pi. Quan hagi acabat el curs, per tenir el títol hauré d'anar abans 250 dies embarcat. També tenc previst fer el Servei Militar a Marina i estar a motors o a calderes, d'aquesta manera podria anar sumant més dies, ja que si des-

«El partit de S'Horta va marca el començ de la crisi»

prés del primer període de 250 dies, en començ un altre igual de llarg fent de mecànic subaltern, podré tenir el títol de «jefe» de màquines.

-Una vegada acabat el curs, penses seguir estudiant?

-No ho sé, m'agradaria fer el curs de Mecànic Naval de 1ª classe i més tard el de Mecànic Major. Si encara me quedassin ganes, després podria ingressar a la Universitat, però per això encara falta molt i també hem de tenir en compte que per Ciutat, a vegades, la setmana se fa un poc llarga. Quan arriba el divendres, ja tenc ganes de tornar a s'Alqueria.

-Quines altres afeccions tens?

-M'agraden molt tots els temes relacionats amb el motor: cotxes, motos, punyir motors, etc. A partir

dels 15 anys vaig començar a menar cotxes vells i he participat a les darreres proves d'auto-cross de les festes de Sant Roc.

-No hi veus perill en aquestes proves?

-El perill està si els cotxes trabuquen, però encara que trabuquin anam ben fermats amb el cinturó i tampoc no podem agafar gaire velo-

«Els meus hobbies són l'auto-cross i la pesca»

citat. Per tant, no hi veig molt de perill.

-També tenc entès que t'agrada molt la pesca?

-Així és. Des que tenia 7 anys he

anat practicant la pesca amb regularitat. A les festes de Porto Petro vaig participar per primera vegada l'any 1987 i he tret bons resultats, ja que de 15 participacions n'he guanyades 12. Fa dos anys vaig competir també en el trofeu Andreu López, que se va fer a les aigües d'Alcúdia. L'any passat vaig anar en el Campionat de Balears Juvenil en el Cap Blanc i enguany, fa dues setmanes, vaig prendre part en el trofeu Costa de Calvià, on hi ha un gran nivell de participació.

-Moltes gràcies, Tomeu i a seguir endavant amb els estudis i el futbol, sense oblidar la mar i els cotxes.

Jaume Rigo

RESTAURANT - PIZZERIA

Blanco y Negro

Tel. 64 34 65

Porto Cari, 5
Cala Llonga

07660-CALA D'OR
Mallorca

ELECTRO

ViBa c.b.

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES
ANTENES TV. - FONTANERIA

JAUME VIDAL - JAUME BALLESTER

Carrer Gómez Ulla, 2
Tel. 653995
07650 SANTANYI

Plaça Sant Josep, 10
Tel. 163188
07691 ALQUERIA BLANCA

Els joves futbolistes, una garantia pel futur

Els equips inferiors del C.D. Santanyí han tengut aquests darrers anys un paper destacat dins el futbol balear. La representació dels jugadors de s'Alqueria Blanca dins aquests equips no havia estat mai tan nombrosa com a la present temporada. En total, 17 jugadors curia-blanquers formen part dels 4 equips de futbol-base del Santanyí. Són aquests:

BENJAMINS: Llorenç Rigo i Toni Bordoy.

JUVENILS: Sebastia Obrador, Joan Toni Maimó, Andreu Vadell, Toni Rigo, Eusebi i Tomeu Rigo. D'aquests jugadors, n'Andreu Vadell i n'Eusebi tenen encara edat de cadet.

FUTBOLET-BENJAMINS: Jaume Rigo, Llorenç Vadell, Miquel Rigo, Javier Ballester i Llorenç Rigo.

INFANTILS: Andreu Mohamed i Sebastia Bonet (els dos porters de l'equip), Miquel Barceló i Miquel Rigo. Aquest conjunt va classificat en primera posició.

El porter del C.D. s'Horta

«En Jaume Adrover Vallbona»

En Jaume de Can Bassol és un jove de s'Horta de 22 anys que tota la seva vida ha estat vinculat al futbol. Malgrat la seva juventut és un dels veterans dins el club i tot i que moltes vegades els porters no són els personatges que agraden més al públic, podem afirmar

que aquest no és el cas d'en Jaume ja que tots els aficionats a aquest esport admiren l'esforç que dia a dia realitza aquest jove s'hortarrí.

Trobarem en Jaume i l'hi demanarem que ens contes-
tàs unes preguntes:

-Jaume, quina ha estat la teva trajectòria futbolística?

-Sempre he jugat a l'equip de s'Horta, he jugat durant onze anys passant per les categories de Benjamins, alevins, infantils, juvenils i ara estic en el primer equip.

-D'on ve la teva afecció al futbol i perquè precisament de porter?

-Bé, això ve de molt enrera, quan només era un nin i jugava a futbol com un entreteniment i un dia en Rafel Roig em va dir que hauria de jugar de porter i així vaig començar.

-És diferent la feina que realitza un porter dels altres jugadors?

-No totes les sessions d'entrenament són iguals normalment els exercicis físics els feim plegats i després feim unes altres sessions dins la porteria.

-Quan te trobes al mig del camp, quina feina és més pesada, la d'un porter o la d'un jugador?

-És molt elàstic, i cada partit és un món diferent, no ha de córrer tant com els altres però ha de ser ràpid i tenir reflexos.

-Quins dels gols t'han marcat al llarg de la teva trajectòria com a més incomprensible?

-De gols me n'han marcat molts i és difícil recordar-los, tal vegada el que més ràbia em va fer fou l'any passat jugant S'HORTA - S'ARRACÓ anàvem guanyant per 1-0 i el darrer minut de partit per una errada meva ens empataren el partit.

-Jaume estam a meitat de temporada, les coses al «s'Horta» no acaben d'anar massa bé ja que no heu pogut passar del mitjan lloc de la tabla, quins problemes trobes que s'haurien de solucionar?

En Jaume Adrover Vallbona

-Els primers partits trobarem, per ventura, equips tan modests com noltres i els resultats anaven més o manco bé, guanyàvem qualche partit a fora camp, inclús n'empatàrem un parell però ara fa un parell de setmanes que les coses no funcionen igual, perdem partits dins s'Horta que no hauriem de perdre. Hem tengut bastanta mala sort i ara moralment ho hem de superar.

-Has pensat mai en davallar a Tercera Regional?

-A un principi no, però ara amb els darrers resultats ho he arribat a pensar.

-L'afeció ha arribat a pensar que el problema podria venir de l'entrenador, penses igual tú?

-No, la gent quan el seu equip no va bé el primer que pensa sempre és canviar l'entrenador perquè només

és un, que és més fàcil que canviar 22 jugadors, però com he dit abans el problema el tenim nosaltres i hem de mirar de superar-ho esforçant-nos en els entrenaments i en els partits.

-Com veus la defensa?

-La defensa la veig bé, però ja que anam per ventura baixos de moral pareix que falla un poc.

«Un dia en Rafel Roig em va dir que hauria de jugar de porter i així vaig començar»

-Com veus la mitja?

-Jugar al mig del camp ve a ser dur el motor de l'equip, ja que s'ha de recolzar sempre la defensa, la davantera, crear joc i destruir el joc del contrari.

-Com veus la davantera?

-Han fet molt pocs gols i per ventura és la línia més descompensada de l'equip.

-Contau amb molta plantilla?

-Sí, quasi sempre hem estat 16 jugadors a cada partit que poden jugar a qualsevol moment.

-Durant quasi tota la temporada no heu tengut porter reserva, teniu pensat fitxar-ne cap?

-El porter que teníem a principi de temporada, en José, he sentit a dir que tornarà, jo, amb aquesta notícia estic content, ja que una plantilla ha de disposar al menys de dos porters i també s'ha de dir que la lesió que

vaig tenir a la pre-temporada al braç, encara no m'he recuperat bé de tot.

-Què és el que passa a s'Horta, Jaume, que cinc equips de futbol base no arribin mai al primer equip?

-No ho sé, el que veig que la majoria de jugadors quan han complert de juvenils els hi fugen les ganes de jugar, ja que de quan vaig començar a jugar jo a s'Horta només hem seguit en Jaume Barceló, en Jaume Picó, en Mateu Antic, en Toni Adrover «Gordillo», en Dino, n'Agusto, en Marc Torrents i jo.

-Fa un mes hi hagué una desgràcia molt grossa a s'Horta, que va ser la mort d'en Dino, com el recordes?

-No tenc paraules en aquest moment que dir-te, però si l'afecionat que el coneix sap que fa deu anys que militava al s'Horta, sap també que ha estat un dels jugadors de més disciplina i dels més regulars. És una llàstima que passin coses com aquestes, és incompreensible. I el que hem pensat a fer és un partit d'homenatge entre tots els companys que han jugat amb ell.

-Jaume, com veus el Ca's Concos?

-El veig un equip que quasi tots són concarrins, que tenen molta força física i que hi posen moltes ganes.

-I el Porto Colom?

-Bé, el Porto Colom va ser un equip que va començar amb molta força i bon resultat i que ara pareix que les coses no li van massa bé. L'altre dia vaig anar a veure'ls i només eren vuit o nou.

-I el Colònia de Sant Jordi?

-No ho sé. L'única vegada que l'he vist va ser quan varen venir a jugar a s'Horta, va fer bon partit ens va guanyar i també nosaltres duguérem mala sort.

-I el Porreres?

-El Porreres té un gran equip, física i tènicament, i els resultats ho diuen; segur que pujaran a la primera regional l'any que ve si segueixen aquesta línia.

-I l'Algaida?

-L'única vegada que l'he vist jugar va ser el primer partit de la temporada, ens guanyà de 0-3. També té un

Lobato, nou davanter del s'Horta

equip bastant fort que també podrà disputar per pujar a primera regional.

-I el Cala d'Or?

-El Cala d'Or només l'he vist un pic i si ho he de dir, no és el Cala d'Or de fa tres o quatre anys, que si no es recupera un poc enguany pot tornar a baixar.

-I el Santanyi?

-També només l'he vist un pic i fou contra el Cala d'Or, aquest partit no fou massa bo, ja que el Cala d'Or jugant amb nou jugadors només hi va poder empatar, però he sentit a

dir que també podrà ser un candidat a pujar l'any que ve.

-Bé, Jaume per acabar, és ver que heu reforçat l'equip fixant a dos jugadors?

-Hem fixat en VILLA, del Cala d'Or i en MIQUEL LOBATO del Porto Cristo, a veure meam si reforçant el mig del camp i la davantera podem sortir dels llocs a on estam.

Gràcies per aquesta entrevista i d'aquí endavant a veure si duis més sort i més bons resultats.

Guillem Roig

Foto d'arxiu C.D. s'Horta

Bàsquet a Santanyí

Fa uns dies que ha acabat l'any 1992, i també ha acabat la primera volta pels equips de bàsquet que hi ha a Santanyí. Per això aprofitam aquesta ocasió perquè els entrenadors facin un resum del que ha estat aquesta primera volta, i el que esperen de la segona:

ANTÒNIA MARIA MAS,

entrenadora de l'equip mini-femení

El mini-femení, és un equip que no ha aconseguit cap victòria per mor a que són jugadores de primer any i no tenen l'alçada i la tècnica que tenen les jugadores d'altres equips.

Per aquesta segona volta esperam aconseguir

alguna victòria i que les jugadores juguin amb il·lusió i que cada dia adquireixin més tècnica.

JAUME MESTRE,

entrenador de l'equip infantil-masculí

L'equip infantil-masculí és un equip que està molt ben classificat, ja que han aconseguit més coses de les que s'esperaven d'ell. Aquest equip té jugadors bastant bons i jugadors que hi posen molt d'interès.

Per aquesta segona volta esperem que els jugadors aprenguin tècnica dels altres equips i esperem aconseguir el màxim de victòries possibles.

JOAN PONS,

entrenador de l'equip infantil-femení

Per aquest equip, aquesta primera volta no ha acabat d'anar malament, ja que ha aconseguit algunes victòries i les jugadores estan contentes i col·laboren el màxim.

Per aquesta segona volta esperem aconseguir més victòries i que les jugadores no perdin l'interès de jugar a bàsquet.

LLUC VERGER,

entrenador de l'equip juvenil-femení

Aquest equip a la primera volta ha perdut un parell de punts que no es podien perdre i això fa que l'equip no

estigui en els llocs alts de la classificació.

Per la segona volta esperem guanyar tots els partits possibles i que les jugadores siguin responsables de l'equip i col·laborin al màxim, ja que són jugadores que es troben en una edat difícil (setzeanyeres).

DAMIÀ BURGUERA,
entrenador de l'equip juvenil-masculí

Aquest equip no és dels millors ja que només ha aconseguit dues victòries i sols per un punt de diferència cada una. És un equip que té jugadors nous que les falta tècnica i també li falta algún home alt.

Per aquesta segona volta espera aconseguir un parell de victòries i que els jugadors no es desanimin i cada dia treballin el bàsquet.

FERRAN MOYA,

entrenador de l'equip senior-masculí

El començament de la primera volta va esser molt fluix ja que molts de jugadors dels seniors santanyiners es dediquen al turisme i per això no podien dedicar massa temps al bàsquet. Però a mesura que ha anat acabant la temporada turística, els jugadors han pogut dedicar més temps al bàsquet i han aconseguit algunes victòries.

Per la segona volta esperem aconseguir més victòries i poder quedar a la meitat de la classificació final.

COSME MESTRE,

President del club de bàsquet de Santanyí

El President està content del que han aconseguit els equips, hi afageix que hi ha una cosa més important que guanyar. Aquesta cosa és la participació dels al·lots i també és molt important que aquests al·lots els agradi un món diferent del que poden trobar pel carrer i aquest món és el bàsquet.

Per la segona volta esperem aconseguir el

màxim de resultats positius i que els al·lots i entrenadors estiguin contents. El President agraeix molt als entrenadors les hores que dediquen a aquesta tasca.

Pere Ferrer i Adrover

CELLER CAN XINE

CELLER
CAN XINE

BAR →